

27-11-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ πλ. δ'.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Ἦχος Δ'

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

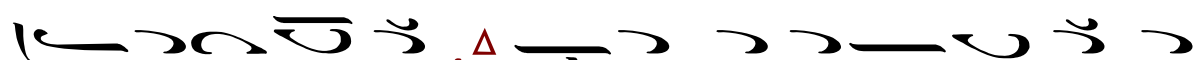
Ὁ Μάρτυς σου Κύριε

Ἦχος δὲ Δι

Ο Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α

θλη σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το

της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου η μων

ε χον γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν

νους κα θει λον ε θραυ σε και δαι μο νων τα

α νι σχυ ρα θρα α ση αυ του ταις ι

κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

χας η μων

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

^Γ
^Δ Παρθε νε πα να μω με Μητηρ Χριστου
 του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα
 να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ ρου με νον
 ε βλε ψα σε κου σι ως τον Υι ον και θε ον σου
^Δ Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που σα μη παυ
 ση συ γ χω ρη σιν πται σμα των η μιν δω
 ρη σα σθαι αι αι

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη —^ρ Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὕπῃρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων
ἀνεχόμενος· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη —^ρ Γα

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζω
ης ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἐλεε
γεν εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς ὁ
σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς οὐκ ἂν ὁ ἥλιος
τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν οὐδὲ ἡ

γῆ σει ο με νη ε κυ υ μαι νε ε το ^Γαλλ
ο παν των α νε χο με νος μνη σθη τι μου
Κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου ^Γ

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τῷ τοῦ μὲν
καταγομένου εἰς ἄδην, βάρει τῆς βλασφημίας,
τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν
θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

^ΓἘν με σω δυ ο λη στων ζυ γος δι και
ο συ νης ευ ρε θη ο Στα αυ ρο ο ος σου ^Γτου
μεν κα τα γο με νου εις Α α δην ^πτω βα ρει
της βλα σφη μι ι ας ^Δτου δε κου φι ζι με

ν ου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χρι στε ο Θε ος δο ο ζα α σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἦχος πλ. δ'

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ, σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὀρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἶμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Καθίσματα Κατανυκτικὰ.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν, ἀναλαβὼν, μόνε Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὖσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον

δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, Δικαιοκρίτα
φιλόανθρωπε, καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεός,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὖσπλαγχνος, ὅτι
μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν,
ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε·
γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες,
φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου,
τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ
γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

^χ
Γ Εν με σω της Ε δεμ ζυ λον θα να α το
ον ην θη σεν Εν με σω δε της γης ζυ λον ζω
ης ε ε βλα στη σε γευ σα με νοι γαρ του
πρω του α φ θαρ τοι ον τες φ θαρ τοι γε ε γο να
μεν σχον τες δε του δευ τε ε ρου της α φ θαρ

σι ας κα τε τρυυ φη σα μεν δι α σταυ
ρου γαρ ε σω σε Χρι στος το γε νος των α αν
θρωπων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν, βροτὸς
γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν,
βροτοὺς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας,
ζητῶν κατηήλθες, ὡς ὑπεράγαθος, ἐβόα πάλαι ἡ
ἄμεμπτος, ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα
κρεμάμενον, ἐν Σταυρῷ, ὃν ὀρῶσα νεκρούμενον,
δακρύων ἔρρει κρουνούς, τὰς ὀψεις
καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν ἕτερα

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ἦχος πλ. δ'

Θεώσεως ψευσθεῖς, ὁ Γενάρχης ἐλπίδος,
φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἷτιος ὤφθη. Σὺ
δέ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ὡς

Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ
πρῶτον λύσης κατάκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου
Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον.

Μαρτυρικὸν

^γ Στιχ. **Θ**αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
^α αὐτοῦ.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον
αὕτη ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων
ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ
εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων.
Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ
κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Μαρτυρικόν. ^γ ^N
^α **Φ**ω τι ου ρα νι ω κα τα

λα αμ πε ται ση με ρον αυ τη Η σκη νη ^γ ^α εν

αυ τη γαρ στρα τι αι Αγ γε λων α γαλ λον ται

⁶ ^α **σ**υν αυ τοις και Δι και ων χο ροι ευ φραι νον

ται ^γ ^α ε πι τη μνη μη των Α α θλο φο ο ο

ρων ^ναυ των ταις πα ρα κλη σε σι κα τα
πεμ ψον τω κο σμω σου την ει ρη νην Χρι στε
και το μεγα ε ε λε ε ος ^ν

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ω θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ
Μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα,
ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα. Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ
ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὀρᾶσαι, καὶ γῆν σαλεύεις
ὥς παντοδύναμος; ἀλλὰ ὕμνῳ σου τὴν φρικτὴν,
καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Σταυρόν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
 ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
 πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
 ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους
 διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
 ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος λ' α' — Γα.

Σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει
 ας ραβδω την Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ισ
 ρα ηλ πε ζευ σαν τι την δε ε πι στρε πτι
 κως Φα ρα ω τοις αρ μασι κρο τη σας η νω σεν
 επ ευ ρους δι α γρα ψας το α η ττη τον
 ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε

ω η μων ο τι δε δο ξασται

Γ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παλάμας θείας Σταυρῶ, Ἰησοῦ ἀπλώσας, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας, χειρὶ κραταιοτάτῃ, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων· διὸ πιστοὶ ἄσωμεν, τῷ μεγέθει σου ὅτι δεδόξασται.

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Πα λα μας θει ας Σταυ ρω Ι η σου

α πλω σας προς σε αυ τον συ νη γα γες χει

ρων σου το πλα στου ρ γη μα και εκ χει ρος

πο νη ρου παν τας η λευ θε ρω σας και κα θυ

πε τα ζας χει ρι κρα ται ο τα τη Βα σι λευ

των α παν των δι ο πι στοι α σω μεν

τω με γε θει σου ο τι δε δο ζασται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λυμαντική ἐν Ἐδέμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ ἀπευκτή ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εἰσάξασα, Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἅπασι, ζωὴν ἐπήγαγε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεϊκῇ δυναστείᾳ· διὸ αὐτῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζασοι

Λυ μαν τι κη εν Ε δεμ γε γο νε του

ζυ λου η α πευ κτη α πο γευ σις τον θα

να τον εισα ζασα Χριστος δε θανα τω θεις ε

πι ζυ λου α πασι ζω ην επη γασε και ε

κτει νε τον ο φιν θε ι κη δυ να στει α

δι ο αυ τω α σω μεν τω Θε ω η μων

ο τι δε δο ξασται

Γ

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἔβλεψέ σε Σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἡλούμενον ἢ ἄμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε· Τί τοῦτο τέκνον ἐμόν, τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων, πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ εὐσπλαγχνε, καὶ μακρόθυμε, οἰκονομία φρικτῇ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ε βλε ψε σε Σταυρω τον τα παντα

βλε πον τα η λου με νον η α με μπτος

ο δυ ρο με νη ε λε γε Τι του το τε κνον

ε μον τι σοι αν τα πε δω καν οι α πο λου

σαν τες πολ λων σου δω ρη μα των πως υ

ποι σω τον πο νον Δο ξα τη ση ευ σπλα γχνε

καὶ μακροθύμῃ + οἰκονομίᾳ φρικτῇ

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.
Ἀρματηλάτην Φαραὼν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννήτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῇ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῇ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Θεομήτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἄτονεῖ

Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ἐν
γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι
εὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος
Ὡδὴ α΄ ᾠχὸς β΄
Δεῦτε λαοί..

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος,
στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Ἰάκωβε,
φωτοφόρον μοι αἵγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν,
δίδου Πρεσβείαις σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος,
Ἀνατολῆς ὀρμώμενος, καὶ κατελάμπруνας, τὴν
Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν ἁθλῶν,
μάκαρ Ἰάκωβε.

Δόξα...

Νεανικήν, ἐνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς
νικητῆς ἡξίωσαι, τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τελείων
ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς, Ἰάκωβε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προφητικάί, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν,
τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγούμεναι,
Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πόρρωθεν ὀρῶσαι, τὰ σὰ
θαυμασια.

Μέλانا κόσμον, μετημφιάσθη ὁρῶν ὁ ἥλιος, ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διερράγησαν πέτραι, καὶ γῇ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνε Σωτήρ, εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπλώσας χειῖρας, Μωσῆς ἐτύπου Σταυρὸν τὸν τίμιον, ὃν ἡμεῖς νῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως, ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, των δαιμόνων ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτός, ἀπάσης διαμένοντες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομίμων δίχα, τῶν ἀνθρωπίνων σε Τέκνον ἔτεκον, καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλῳ, μέσον ἀνόμων τὸν μόνον, νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; ἡ Θεοτόκος, θρηνωδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον, οὐλὰς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννήτορ πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Απειρογάμως ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράστως, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα Παρθέने, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεός, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθέने γινώσκομεν.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος β'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρεπάνη βασάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος προσαγόμενον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιάλυτον, παρεῖδες ἐμφρόνως Στεφανηφόρε, ὡς ἀγγίνους δὲ προέκρινας, τῶν αἰὲ προσμενόντων τὸ ἀσάλευτον.

Δόξα...

Στεφάνους σοι λαμπροὺς κατατεμνόμενον, τὸ σῶμα ὡμότητι τῶν τυράννων, προεξένησεν Ἰάκωβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἠλέηται σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου, τοῦ θείου Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἐνωθεῖσα καθ' ὑπόστασιν, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων Θεονύμφευτε.

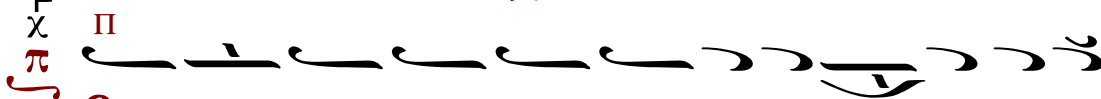
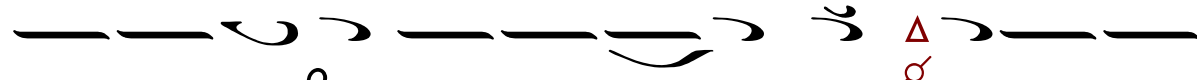
Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς .

Ἦχος β'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας, τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ἦχος β'

^χ_π ^π
Στε ρε ω σον η μα ας εν σοι Κυ ρι ε
_π
ο ξυ λω νε κρω σας την α α μα ρ τι αν

και τον φο βον σου εμ φυ τευ σον ^Δ εις τας καρ

δι ας η μω ω ν των υ υ μ ν ο υ ν των σε ε ε

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκ Περσίδος ἀστέρα νεοφανῇ, ὁ Χριστὸς ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰάκωβον, καὶ αἰοίδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν· ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἐορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες· Ἀθλοφόρε πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα...Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν· ἦν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ἦχος β' . Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων κυκλούμενος, τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
ἀνάγαγε.

Ἦχος Πα

Ἐν αβυσωπταισμάτων κυκλούμε
νος τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγ
χνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον ἐκ
φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε

Κοντάκιον
Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Πεισθεῖς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερόν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμαστός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ Οἶκος

Ἀπὸ ψυχῆς στενάξωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθορῶντες πικρῶς τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον· δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυομένων συνελθόντες οἱ δήμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος. Τὶς οὖν ὑπάρχει; εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπομείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς ὡς θῦμα Κυρίῳ προσήνεκται, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

Τμηθεὶς μεληδόν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,

«Ψυχὴ σεσώσθω, φροῦδὰ μοι μέλη» λέγει.

Εἰκάδι Πέρσης ἑβδομάτη σφάγη
ἐκμελεῖσθεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πινούφριος ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις
Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἴρις νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ναθαναήλ ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

«Ἀφεῖσα κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴ τρέχε»,
Ναθαναήλ ἔκραζε μέλλων ἐκπνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος β' . Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς
δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ἦχος Πα

Αἰ νοῦ μεν εὐ λο γοῦ μεν και προ σκυ
νοῦ ου μεν το ον Κυ ριον
Τον εν κα μι νω του πυ ρος των Ε
βραι ων τοις Παι σι συ γκα τα βαν τα και την
φλο γα εις δρο σον με τα βα λο ο ον τα Θε ον
υ μνει τε τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον
και υ πε ρυ ψου τε εις πα ντας τους αι ω ω
να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμωτέρα εἰς ἤχο β'

Ἦχος Β' Πα

^χ ^Π
^Δ ^σ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
 ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου
^χ ^Δ ^σ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μου
^π ^Μ ^Π
^π ^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τω σω των Σε
^π ^π ρα φιμ την α δι α φθο ρω σω Θε ον Λο γο ον
^π ^π τε κου σαν την ον τω σω Θε ο το κον σε
^π ^π ε με γα λυ νο μεν
^χ ^π ^π ^σ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
 πει νω σιν της δου λης αυ του ^Δ ^σ ι δου γαρ

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα ασαι +

αι γε νει αι

π $\overset{\text{M}}{\curvearrowright}$ $\overset{\text{II}}{\curvearrowright}$ $\text{T}\eta\nu\text{T}\iota$ $\mu\iota$ ω τεραντωνΧερουβιμ π

καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυνκρίτως τῶν Σε

 ρα φιμ την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γο ον

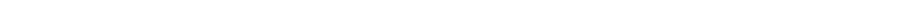
τεκουσαν την ον τωσ Θε ο τοκον σε

εμεγαλυνομεν ^π

$\frac{\chi}{\pi}$
 $\frac{1}{0}$ τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο θυ να τος και α γι ον το ο νο

μα αυ του και το ε λε ος αυ του εις γε

 νε αν και γε νε αν τοις φοβου με νοις αυ τον

Π
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον
 τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 ε με χα λυ νο μεν

Χ
 ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη
 Χ
 φανους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Π
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τεκουσαν την ον τως Θεο τοκον σε

ε μεγαλυνομεν

^χ
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων

και υ ψω σε τα πει νου ους πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους

^Π
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τεκουσαν την ον τως Θεο τοκον σε

ε μεγαλυνομεν

^χ
^π
 Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε
 λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω
 Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι
 ω ω νος
 Π
^π
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον
 τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 ε με γα λυ νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου
 Ὑψος β' . Ὁ Εἰρμός

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω
 σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει
 φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου,
 ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ
 ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ὑψος Πα

χ̣^π ^Μ ^Π ^Μ ^Π
 Τον εκ Θε ου Θε ον Λο γο ον τον αρ
^Μ ^Π
 ρη τω σο φι α η κον τα και νουρ γη σαι
 τον Α δαμ βρω σει φθο ρα πε πτω κο τα δει
 νως εξ Α γι ας Παρ θε νου α φρα στως
^Π
 σαρκω θεν τα δι η μας οι πι στοι ο μο φρο
 νως εν υ μνοις με γα α λυ νο μεν

Ἦχος Πα

Ἄ ξι ον ε σ τιν ως α λη θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε
 ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ και εν δο κο τε ρα να συ γ κρι
 ι τω ως των Σε ρα φιμ την α δι α φ θο ο ρως
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ νο με ε εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Παρασκευῇ. Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος β΄
Γυναῖκες ἀκουτίσθητ

Περσῶν τὴν πλάνην ἔφλεξας, τῷ ζήλῳ
πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰάκωβε Μάρτυς· ὡς
κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμά σου
τεμνόμενος, τυράννου γνώμη πάνσοφε,
ἀνέμελπες κατάλληλον, ὥδῃν καὶ πρόσφορον
ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι

Θεοτοκίον
Ἦχος β΄
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἀχωρήτου τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν
ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ
Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη,
ἀνέδειξε Θεοτόκον.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ , ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

*Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα.*

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν
σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ
σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου
Φιλάνθρωπε.

^N
^ν **Τ**ου Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
μων ^ν **Α** εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
λασσης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρωω πε ^ν **Α**

Στιχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ', Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς, τῆς βασιλείας σου Κύριε.

^χ_ν ^N **Ο** εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
 ξυ λον της γνω σε ως ⁶_κ α νε βλα στη σεν εν
 με σω των φυ των ^ν_λ η Εκ κλη σι α σου
 Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε ⁶_κ τον πη
 γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην ^ν_λ αλ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμ^Δ το δε ε ζω ο ποιησε πι^ι
στει σω θεν τα τον Ληστην^ν ου της α φε σε
ως κοι νω νους^Δ η μας α να δει ζον Χρι στε ο
Θε ος^Δ ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας^ν την
καθ η μων μα νι αν του εχ θρου^Δ και α ζι
ω σον η μας της ου ρα νι ου Βα σι λει α ας
σου^ν

Στιχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν:
Τί ὑμᾶς καλέσωμεν

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι
ὕμιν ἐπανεπαύσατο Χριστός, Σεραφείμ; ὅτι
ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν, Ἀγγέλους; τὸ γὰρ

σῶμα ἀπεστράφητε, Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν ^χ ^ν ^Ν ^Τ ^ι υμας κα λε ε ε σω μεν

α γι οι ^ν ^Δ Χε ρου βιμ ο τι υ μιν ε

πα νε παυ σα το Χρι στος ^ν ^Δ Σε ρα φειμ ο

τι α πα αυ στως ε δο ζα σα τε αυ τον ^ν ^Δ

^Π ^Ν Αγ γε ε ε λους το γαρ σω μα α α πε στρα

φη τε ^ν ^Δ Δυ να α α μεις ε νερ γει ει

⁺ ^Β τε ε εν τοις θαυ μασι ^ν ^Δ πολ λα η μω ων τα

ο νο ματα ^Δ ^Ν ^Π και μει ζο να τα χα ρι σμα

^Δ ⁶ ^λ τα ^Ν ^Π πρε σβευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ

^N

^M

χα ας η η μων

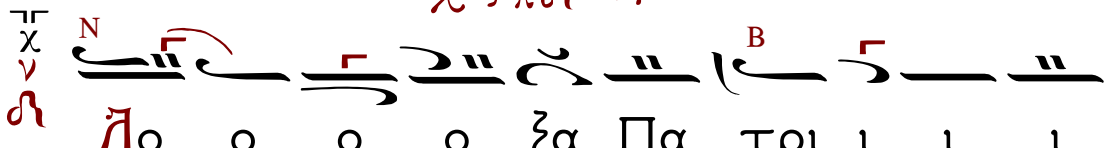
^ν

Δόξα...

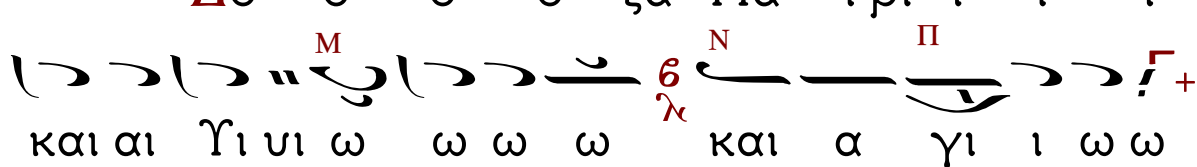
Δοξαστικὸν τοῦ Μηναίου. Ἦχος πλ. δ'

Πιστῶς ἄθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλην, ξένην καὶ διαλάττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράφαντος, δίκην ἀστέρος τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γεννάδας, ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε, καὶ ἐν τῷ ἀρμομελοτομεῖσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ νευρούμενος, καὶ βοῶν· Εἰ καὶ τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἔχω Χριστόν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι· εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδότου Θεοῦ, ἰλασμόν, φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Ἦχος λ' α' Νη

 Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι

 και αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω

Πνε ε ε ε ευ μα α α α Πνεευμα τι

Πιστως α θροι σθεν τες ση με ρον φι λο

θε α μο ο νες α θρη σα α τε πα λη η ν ξε

ε εν η ν και δι ι α α λ λα α α τ του ου ου ου

σαν Ι α κω β ου του εκ Περ σι δος η μιν

α α α στρα α α α ψ α α α αν τος δι

κη η η η ν α α στε ε ε ρος του τοις Μα

α α γοι ο ις φα α νε ε ε εν τος και προς την

α λη θη ε ε ε πι γνω ω σιν κα θο δη

γη η η η η σα α α αν τος ου το ος γαρ ο

γεν να α α δας εν τω πι ι ι πτειν τους πο

λε μι ουους α α νε ε ε τρεε ε ε πε

και εν τω αρ μο με λο το μει ει ει σθαι

τους τυ υ ρα αν νους ε ζε ε νε ε ε ευ ρου

τη α νω θεν προ μη θει α νευ ρου ου ου ου

ου ου με ε ε ε νος και βο ο ων ει

και τα με λη η μου αι σθη τα ο ον τα α

τε ε ε μνεε ε ε τε αλλ ε ε ε χω

Χρι ι ι στον νο η τω ω ως μοι τα παν τα γι

ι νο ο ο ο με ε ε ε νον ο θεν προ βλε

πων την μελ λουσ αν ζω ω ην δι α του

τοις πα σι προ κει με νου θα α α να α α του

προς ε κεινη ην ε ε σπεν σε πε ε ρα α α
α σαι ^ν εις ην και αυ λι ζο με ε νος αι τει
ει ει ει ται η η μιν πα ρα του στε φο ο ο
δο ο ο ο του ου Θε ε ε ου ^Δ ι λα
σμο ο ο ο ν φω τι ι ι σμον ^Δ και το με ε
γα α ε ε ε λε ε ε ε ος ^Δ τοις ε κτε
λου ου ου σι την μνη η η η η μνη ην α α
αυ του ^ν

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. δ΄

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε, σφαγὴν σου ὁρᾶν, πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέαμαι; Πῶς δὲ καὶ χεῖλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλάλων, χεῖλη ἀνοίξαντα; Σπλάγχχνα σπαράχθητε· ῥάγηθι καρδία μου· οὐ φέρω ζῆν· κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἢ πάνσεμνος.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε

Ἦχος $\overset{\ominus}{\Delta}$ $\overset{\text{L}}{\text{Δ}}$

$\overset{\text{L}}{\overset{\Delta}{\text{Δ}}}$ $\overset{\Delta}{\downarrow}$

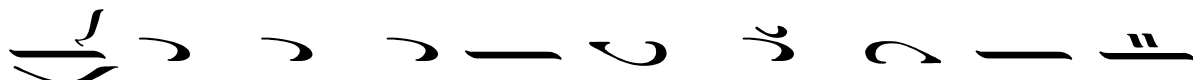
Ο Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α

βλη σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το

της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου η μων

ε χον γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν

νους κα θει λον ε θραυ σε και δαι μο νων τα

α νι σχυ ρα θρα α ση αυ του ταις ι

κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

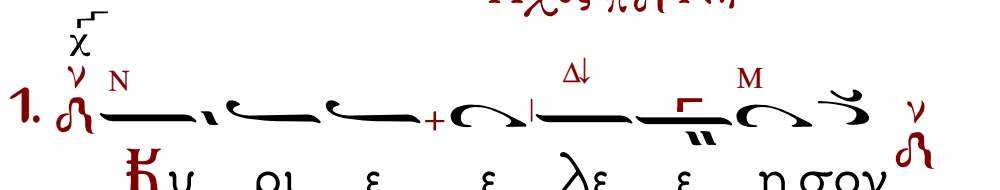
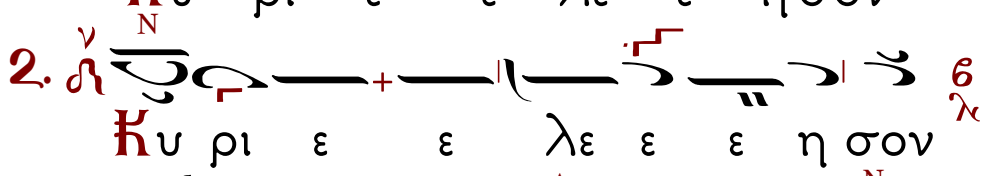
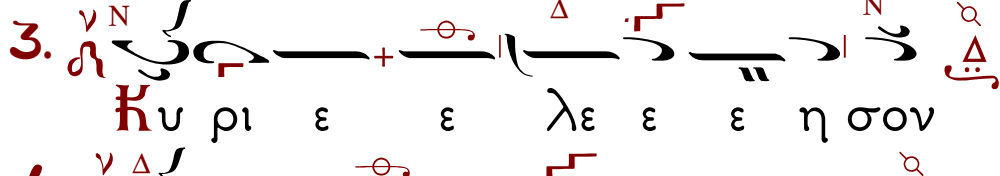
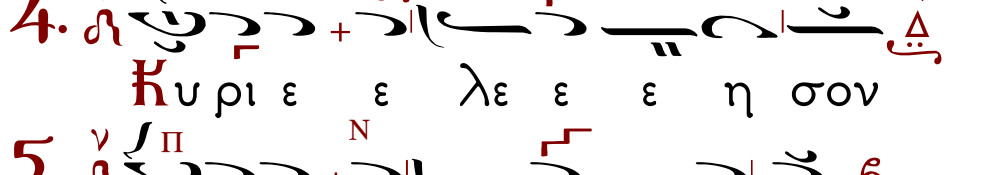
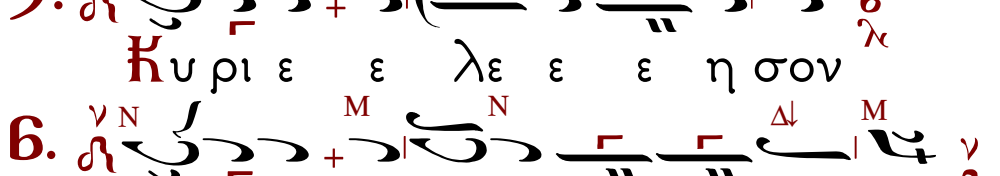
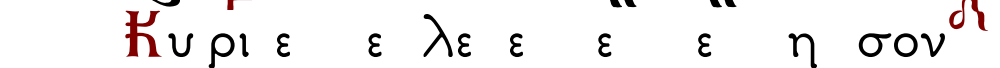

χας η μων

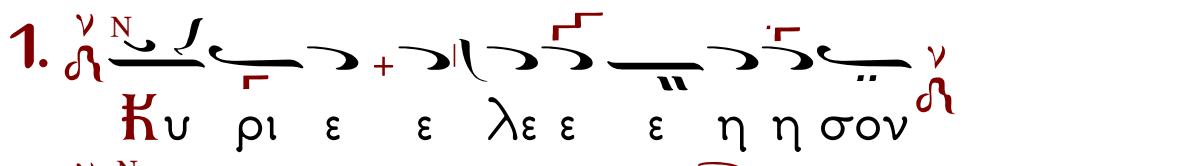
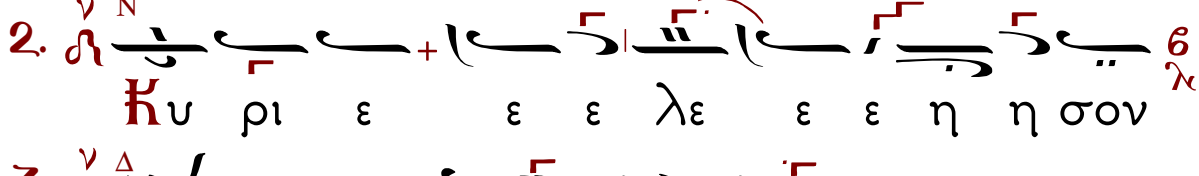
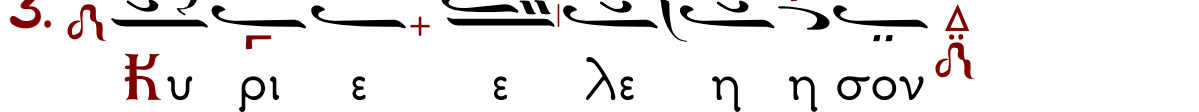
Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

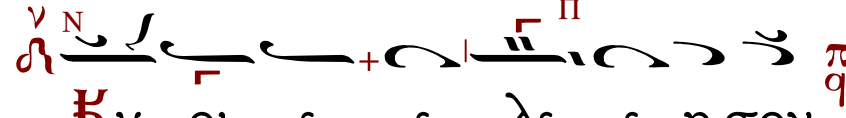
Ἦχος λ' α' Νη

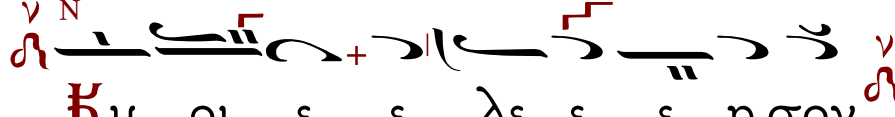
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

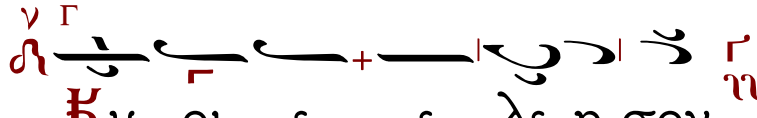
ΕΤΕΡΑ

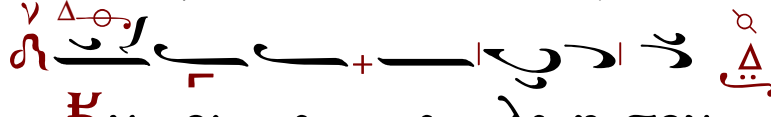
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

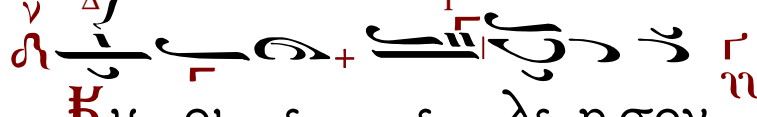
4. ^ν ^Δ ^M
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ ^η

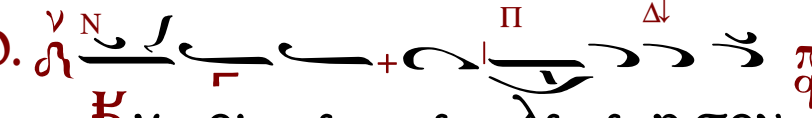
5. ^ν ^N ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

6. ^ν ^N ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Δ

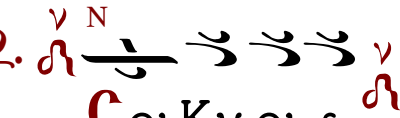
7. ^ν ^Γ ^Γ ^η
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^ν ^Δ ^Γ ^η
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

10. ^ν ^N ^Π ^Δ ^π ^q
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

11. ^ν ^N ^Δ ^N ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Δ

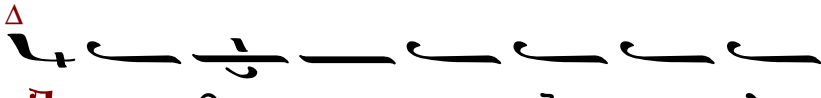
12. ^ν ^N ^ν ^Δ
 Cοι Κυ ρι ε ^Δ

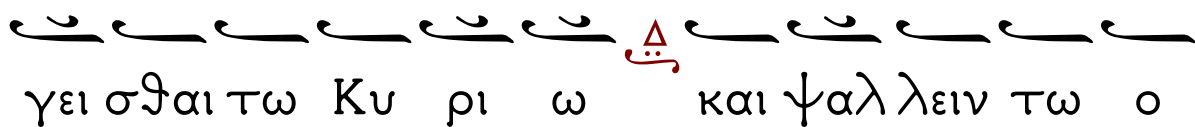
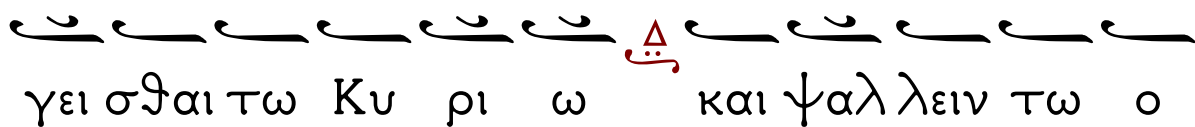
Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

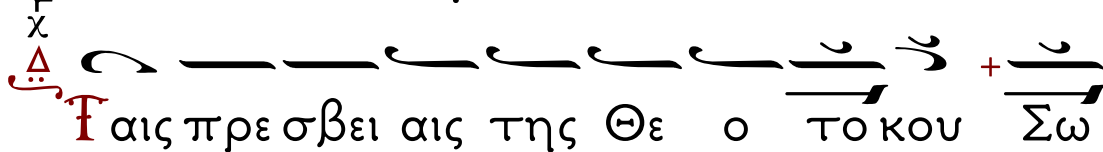
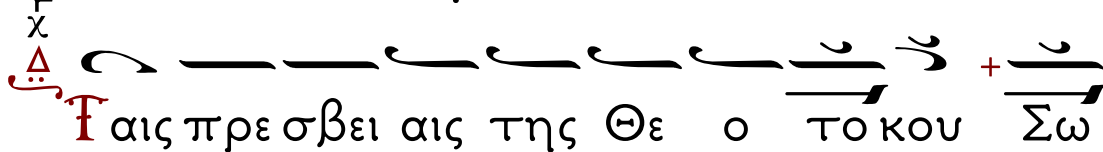
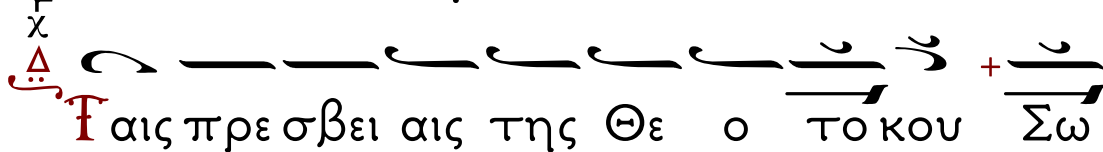

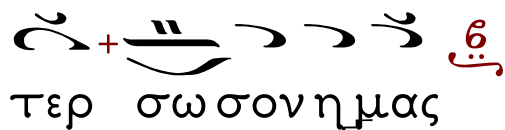
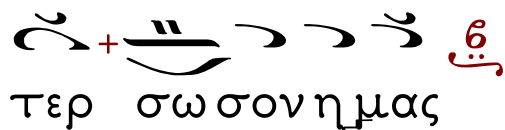
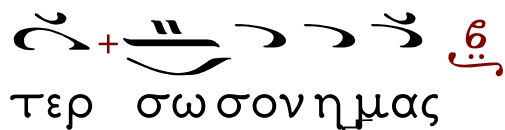
Ἄ μη ην

Στίχ. α'
Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

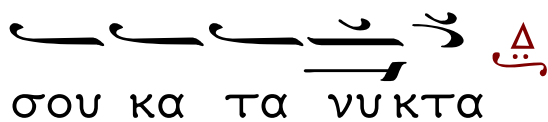
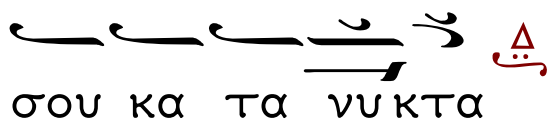

νο μα τι σου Υ ψιστε

  +
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β'
Τ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

^χ
Δαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' ^χ
Οτι ευφρανας με Κυρι

ε εν τοις ποιημασι σου και εν τοις

εργοις των χειρων σου αγαλλιασο

μαι

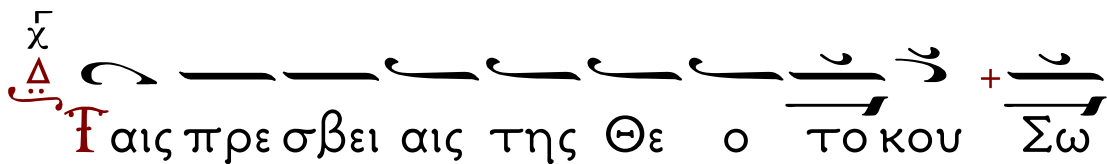
^χ
Δαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' ^χ
Οτι ευθυς Κυριος ο

Θεος ημων και ουκ εστιν αδιки

α εν αυτω

 Γαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

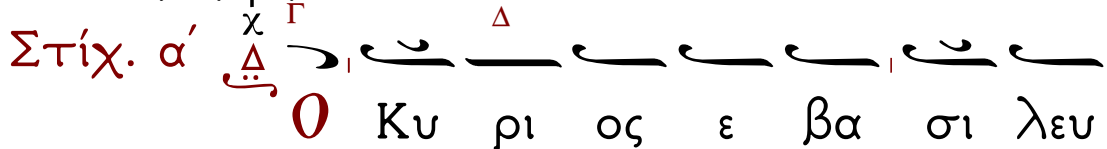
Το τελευταίον.
 Γαις πρεσβειαις της Θεο

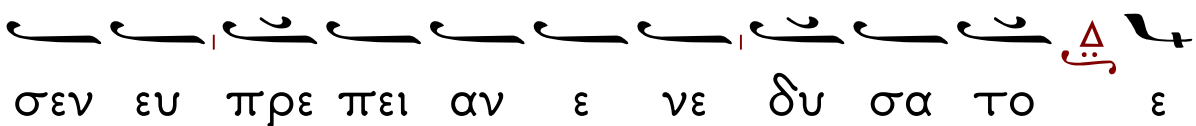

 τοκου Σωτερ σωσον ημας

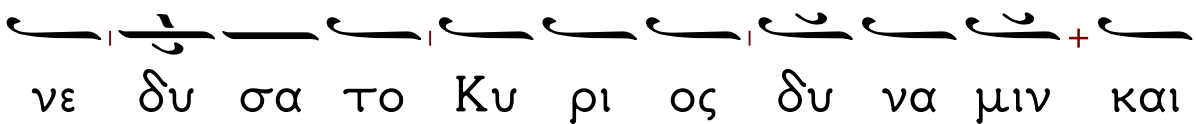
Ἀντίφωνο Β'

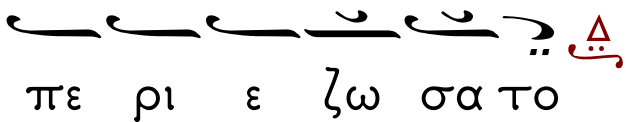
Ἦχος Δι

 Ἄ μη ην

Στίχ. α'
 Ο Κυριος ε βασιλευ

 σεν ευπρεπει αν ε νεδυσατο ε

 νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

 περι ε ζωσατο

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β'
Και γαρ εστερεω σε την

οι ουμενην η τις ουσα λευθη σε

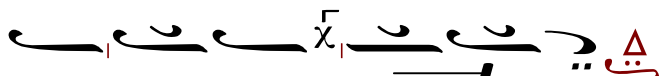

ται

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ'
Θαυμαστοι μετεω

ρισμοιτης θαλασσης θαυμαστος εν υ

ψηλοις ο Κυριος

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ ^Γ ^Δ
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα τω οι κω σου πρε πει

α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

^χ ^Δ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

^Δ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην

^M
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

Στιχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Στιχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

^χ
Δω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι ος θ αυ μα στος ψ αλ λον τας Σοι
α λ λη λου ι α
Στιχ. δ' ^χ
Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος
και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την
γην
Δω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ος θ αυ μα στος ψ αλ λον τας Σοι α λ λη
λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον.

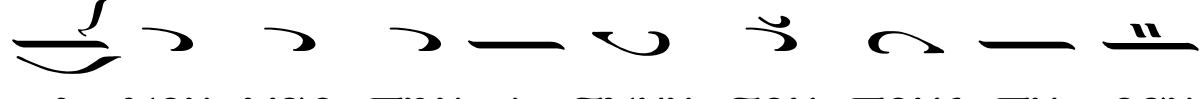
Ὁ Μάρτυς σου Κύριε

Ἦχος $\overset{\ominus}{\Delta}$ $\overset{\text{L}}{\Delta}$

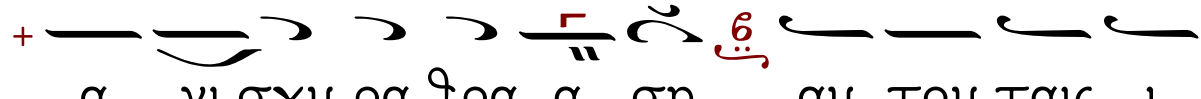
$\overset{\text{L}}{\Delta}$ Δ **Ο** Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α

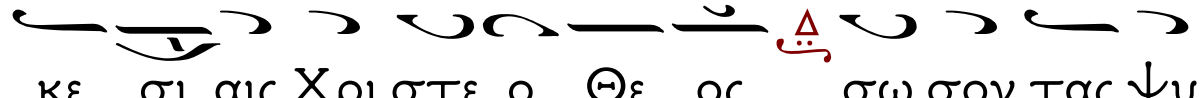
 θλη σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το

 της α φθα ρσι ας εκ σου του Θε ου ου η μων

 ε χον γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν

 νους κα θει λον ε θραυ σε και δαι μο νων τα

 α νι σχυ ρα θρα α ση αυ του ταις ι

 κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

 χας η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

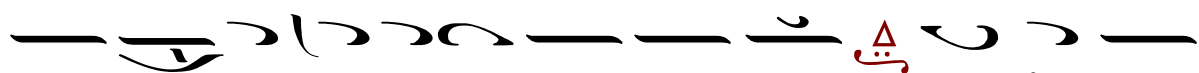
Τῇ Παρασκευῇ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ'

Ὁ υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως
τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ
τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησε Χριστέ ὁ
Θεός εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου
τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμ

 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει

 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

 ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ

Προκείμενον. Ὦχος βαρύς

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 4:4-8, 16

Τέκνον Τιμόθεε, πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν,
καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας
λαμβάνομενον· ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ
καὶ ἐντεύξεως. Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς
ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς
καλῆς διδασκαλίας ἧ παρηκολούθηκας. Τοὺς δὲ
βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ·
γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· ἡ γὰρ
σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν
ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός
ἐστὶν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς
μελλούσης. Ἐπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ,
ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν
σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς

Σπ'χ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἐτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Π
 εἰ εἰς Ἀ γι ος εἰ εἰς Κυ υ ρι
 ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

Ἦχος ᾠδῆς

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἰχθὺς τοῦ Πά

Xρι στε ε το φως το α λη θι νον το
φω τι ζον και α γι α α α α α α λο
ον παν τα α αν θρωπον ερ χο ο ο με
νον ει εις τον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^{κ↓} ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π₉
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων ^χ₉
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ΄ ΑΓΙΑ

ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

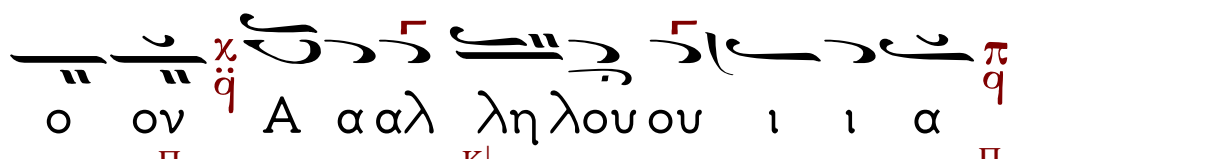
Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

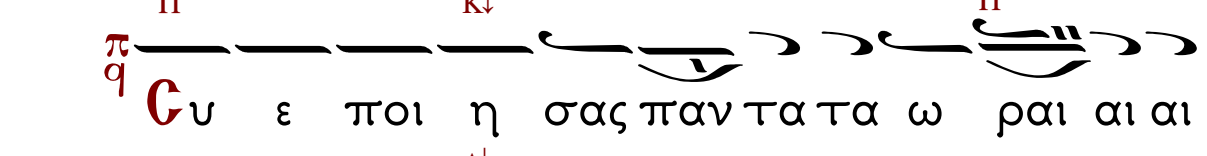
Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε ε σω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
λη η λου ου ου ι α
Ο θε ος βα σι λε ευσ η ημων προ
αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω ω τη ης γη
η ης Α αλ λου λου ου ου ι α
Ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

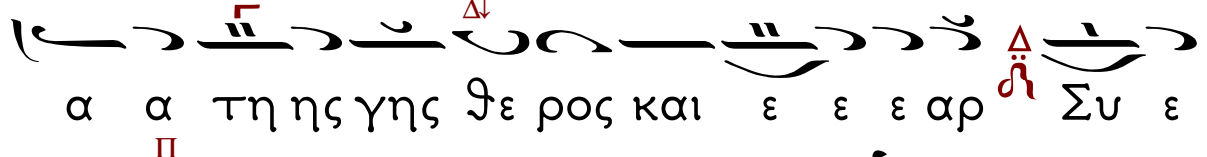
α μειει σου την θα α α λα α α ασσαν
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
 ος Α αλ λη λου ου ου ι α
 ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

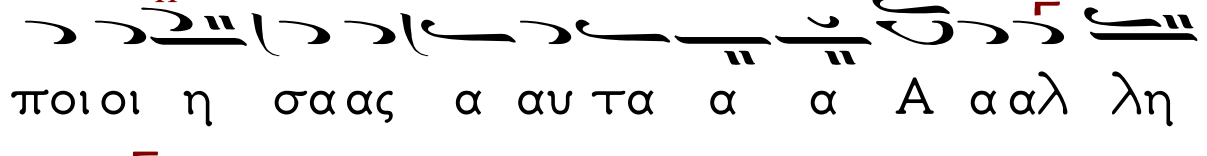
 ο ον Α ααλ ληλουου ι ι α

 υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι

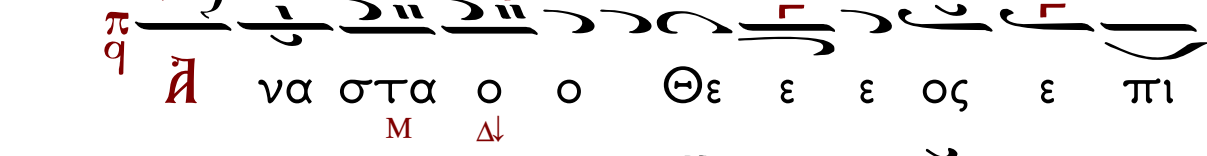
 α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ Συ ε

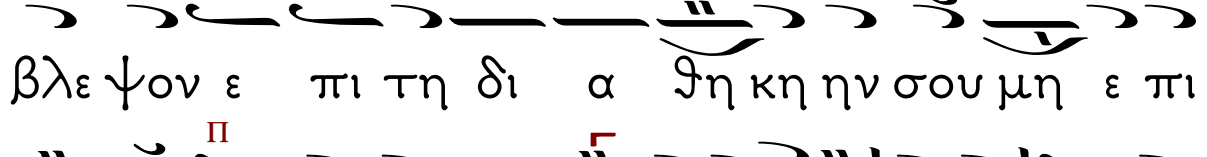
 ποι οι η σαας α αυ τα α α Α ααλ λη

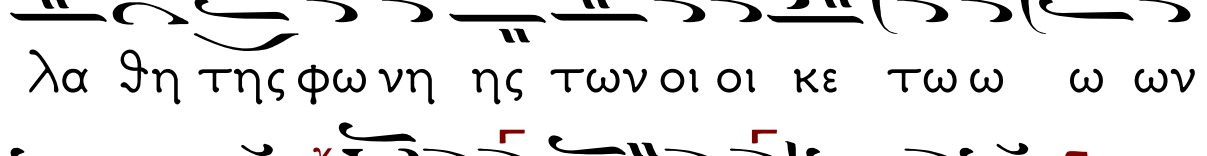
 λου ου ι ι α

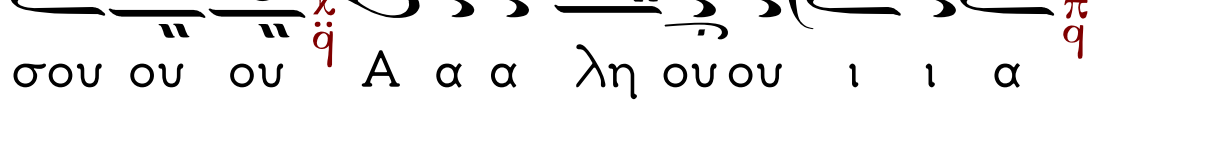
 Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι

 β λε ψ ον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι

 λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν

 σου ου ου Α α α λη ου ου ι ι α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

ὁ
 πω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
 με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
 ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α
 Ο θε ος βα σι λε ευσ η η μων
 προ αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη
 ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α

^Π
^π_q **Ε**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
^{Δ↓} ^{κ↓}
 να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
^{Δ↓} ^κ_q **σ**αν συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος ^κ_q Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α ^π_q
^{κ↓} ^π_q **Ε**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
^{Δ↓} ^Π
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ ^κ_q Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α ^π_q
^π_q **Ε**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^κ_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
 ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α α
 ου ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
 αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α
 Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^κ Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι̇

Ἀ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την

αι ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^χ ^M
Ἀ α μην ε ι η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
      (Δίς)
ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ε ι η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τ ο ν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.